

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมของประชาชน ต่อการควบคุมและป้องกันไฟป่า กรณี บ้านใหม่สันคะยอม ตำบลบ้านปาง อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ศึกษาความคิดเห็น ระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับไฟป่าของประชาชน ทั้งการควบคุมป้องกันไฟป่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการควบคุมและป้องกันไฟป่า ศึกษาปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการควบคุมและป้องกันไฟป่า ประชากรที่ศึกษาประกอบไปด้วย หัวหน้าครัวเรือนหรือตัวแทน จำนวน 87 คน และผู้ให้ข้อมูลหลัก ประกอบไปด้วย ผู้นำชุมชนที่เป็นทางการ เช่น นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านปาง สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้ใหญ่บ้าน และผู้นำที่ไม่เป็นทางการ รวม 5 คน

การศึกษานี้ใช้รูปแบบการศึกษาเชิงสำรวจการรวบรวมข้อมูลใช้แบบสอบถาม และแบบนำสัมภาษณ์ ของประชากร รวมทั้งความคิดเห็นต่างๆ แบบประเมินความรู้ ความเข้าใจ เรื่องไฟป่าของประชาชน แบบประเมินระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการควบคุม ป้องกันไฟป่า ความเห็นเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ จากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเบื้องต้นค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการวิเคราะห์เนื้อหาสำหรับข้อมูลที่เป็นความเห็นต่างๆ มีผลการศึกษาดังนี้

5.1 สรุปผลการศึกษา

1) ความคิดเห็น ความรู้ความเข้าใจ ของประชาชนบ้านใหม่สันคะยอมเกี่ยวกับไฟป่า

ชาวบ้านเชื่อว่าไฟป่าที่เกิดขึ้นเนื่องจากฤดูแล้งมีใบไม้กิ่งไม้หญ้าแห้งและอื่นๆ ที่เป็นเชื้อไฟ และเกิดจากชาวบ้านจุดไฟเผาขยะในชุมชน ไร่ นา หรือเผาป่าด้วยเหตุผลต่างๆ ทำให้เกิดไฟป่าเป็นประจำทุกปีในเขตพื้นที่ ที่เป็นป่าเต็งรัง ป่าแพะ รอบๆ หมู่บ้าน และบางส่วนเชื่อว่าหากไฟป่าที่เกิดขึ้นไม่รุนแรง ก็เป็นประโยชน์ที่ทำเกษตรในฤดูกาลต่อไป ทั้งยังช่วยให้หญ้าระบัดในต้นฤดูฝน ทำให้มีหญ้าสำหรับปศุสัตว์ วัว ควาย ได้ นอกจากนี้ช่วยให้มี เห็ด พืชผักป่า ซึ่งเป็นอาหารของครัวเรือน และยังเชื่อว่าไฟป่าที่เกิดขึ้นไม่รุนแรงพอที่จะทำลายป่าไม้ ต้นไม้ใหญ่

ส่วนความรู้ความเข้าใจเรื่องไฟฟ้า ส่วนมากได้ความรู้ เกี่ยวกับ ภัยพิบัติ การป้องกัน ควบคุมไฟฟ้า และอื่นๆ จากเจ้าหน้าที่ของรัฐจากหน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่นในชุมชนส่วนข่าวสาร จากแหล่งอื่นๆ ได้รับน้อยมาก ทั้งชาวบ้านเชื่อว่า การควบคุม ป้องกันไฟฟ้า เป็นเรื่องของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานรัฐ ที่ดำเนินการ เพราะมีค่าใช้จ่ายในการดูแลและป้องกันอยู่แล้ว

2) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการควบคุมและป้องกันไฟฟ้า

กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการควบคุมและป้องกันไฟฟ้า โดยแนวคิด ทฤษฎีของการมีส่วนร่วมที่ชุมชน ต้องมีอุดมการณ์ มีผู้นำเข้มแข็ง ในการที่จะทำกิจกรรมสาธารณะ ร่วมกันนั้น จากการศึกษาพบว่าในประชาชนบ้านใหม่สันคะยอมมีส่วนร่วมในกิจกรรมดังกล่าว น้อย ไม่ว่าจะเป็นขั้นตอนใดก็ตาม เพราะประชาชน ขาดความรู้ความเข้าใจ ขาดจิตสำนึก ใน ประโยชน์สาธารณะดังกล่าว ชาวบ้านคิดว่าเป็นหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐที่จะต้องดูแล ถึงแม้ว่า ทุกๆ ปี ทั้งในวันสำคัญต่าง ๆ จะมีการประชุม ชี้แจงชาวบ้าน แต่ส่วนใหญ่ยังไม่ได้ให้ความร่วมมือ เท่าที่ควร อีกทั้งชาวบ้านที่เป็นหัวหน้าครัวเรือน บางส่วนออกไปทำงานรับจ้างนอกหมู่บ้าน คงเหลือเป็นส่วนน้อยที่มาร่วมกิจกรรม อาทิ เช่น การทำแนวกันไฟ การเป็นอาสาสมัคร การหา ข่าวดไฟป่า การดับไฟป่า เหล่านี้เป็นต้น

3) ปัญหาอุปสรรคในการควบคุมและป้องกันไฟฟ้า

ก) ปัญหาจากชาวบ้านที่ยังคงพึ่งพิง การใช้ประโยชน์จากป่า ทั้งไม้ที่ก่อสร้าง พื้นที่ ทำการเกษตรรวมทั้งอาหารจากป่า ของป่าที่เป็นรายได้ซึ่งเป็นเรื่องปกติในการดำเนินชีวิตของ ชาวบ้านทั้งบางส่วนคิดว่าไฟป่าที่ไม่รุนแรงยังคงเป็นประโยชน์ในการยังชีพของชาวบ้านอยู่

ข) ความขัดแย้งในการใช้ทรัพยากรจากป่า ระหว่างประชาชนและหน่วยงานงานของ รัฐ รวมทั้งชุมชน ช้างเคียง และบุคคลภายนอก ที่เข้าไปใช้ประโยชน์ จากป่าไม้ ทำให้ยากในการ ควบคุม ป้องกันไฟป่า

ค) ปัญหาการเข้ามารับจ้างของแรงงานต่างด้าวในเรื่อง สวนไร่นาด่าง ๆ โดยนายจ้าง แรงงานเหล่านี้ซึ่งบางครั้งในการเผาขยะเผาใบไม้ หญ้าแห้งในเขตพื้นที่ เช่น ไร่ นา สวน รีสอร์ท ที่ อยู่อาศัย เกิดไฟลุกลามไปยังป่าข้างเคียงเป็นประจำ

ง) ปัญหาขาดการสนับสนุนจากรัฐ โดยเฉพาะเครื่องมือเครื่องมือ งบประมาณในการ จัดซื้อ จัดจ้าง เพื่อการควบคุมและป้องกันไฟฟ้าอย่างเพียงพอ

5.2 ประเด็นความรู้ที่ได้จากการศึกษา

1) ความคิดเห็นเรื่องไฟฟ้า ในมิติของชาวบ้าน คิดว่า ไฟป่ามีประโยชน์บ้างในบางส่วน ที่ช่วยให้พื้นที่เกษตรโล่งเคียน ไม่ต้องใช้แรงงานมากในการกำจัดทั้งใบไม้แห้ง หญ้าแห้ง วัชพืช คลุมดินต่างๆ ทั้งยังช่วยให้มีอาหารจากป่า เช่น เห็ด หน่อไม้ พืช ผัก ป่าต่างๆ มากขึ้น

- 2) ชาวบ้านขาดความรู้ ความเข้าใจ ในการควบคุมป้องกันไฟฟ้า ทั้งยังไม่มีส่วนได้ส่วนเสียจากกิจกรรมการควบคุมไฟฟ้า ซึ่งคิดว่าเป็นงานเสียสละจึงขาดความร่วมมือจากชุมชน
- 3) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการควบคุมและป้องกันไฟฟ้านั้น ภาครัฐยังขาดงบประมาณในการสนับสนุน ค่าตอบแทนหรือค่าจ้างแก่ชาวบ้านที่เข้าร่วมควบคุมและป้องกันไฟฟ้า เพราะไฟฟ้าต้องใช้เวลาในการควบคุมและป้องกันค่อนข้างยาวนาน ส่งผลกระทบต่อการประกอบอาชีพของชาวบ้าน จึงไม่ได้รับความร่วมมือในการมีส่วนร่วมของประชาชนในการควบคุมและป้องกันไฟฟ้า เท่าที่ควร
- 4) ปัญหาแรงงานต่างด้าว ที่เข้ามารับจ้างทำงานในไร่ นา สวน รีสอร์ท หรือทำกิจกรรมต่างๆ ของชุมชน มีส่วนทำให้เกิดไฟฟ้าเพิ่มมากขึ้น
- 5) นักการเมืองท้องถิ่นเข้ามามีบทบาทในกิจกรรมควบคุม และป้องกันไฟฟ้าอยู่บ้าง เพื่อประโยชน์ในทางการเมืองของกลุ่ม ทำให้ประชาชนไม่มีส่วนร่วมอย่างจริงจัง
- 6) การได้รับโอกาสด้านการศึกษาในระดับที่สูงกว่าเดิม สาเหตุดังกล่าวจึงเป็นส่วนหนึ่งที่ส่งผลให้ชาวบ้านที่มีความรู้ก็จะมีโอกาสที่จะมีอาชีพรองรับหลากหลายมากขึ้น โดยหลีกเลี่ยงการ ทำให้การเข้าไปพึ่งพาพื้นที่ป่าและทรัพยากรในป่าลดน้อยลง ทำให้ไฟป่าลดน้อยลง

5.3 อภิปรายผลการศึกษา

ความคิดเห็น ความรู้ความเข้าใจ ของชาวบ้านเกี่ยวกับไฟฟ้า อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งชาวบ้านเชื่อว่าไฟฟ้าที่เกิดขึ้นเนื่องจากฤดูแล้งมีใบไม้กิ่งไม้หญ้าแห้ง และอื่นๆ ที่เป็นเชื้อไฟ และเกิดจากชาวบ้านจุดไฟเผาขยะในชุมชน ไร่ นา หรือเผาป่าด้วยเหตุผลต่างๆ ทำให้เกิดไฟฟ้า เป็นประจำทุกปีในเขตพื้นที่ที่เป็นป่าเต็งรัง ป่าแพะ รอบๆ หมู่บ้านและบางส่วนเชื่อว่าหากไฟฟ้าที่เกิดขึ้นไม่รุนแรง ก็เป็นประโยชน์ที่ทำเกษตรในฤดูกาลต่อไป ทั้งยังช่วยให้หญ้าระบัดในต้นฤดูฝน ทำให้มีหญ้าสำหรับปศุสัตว์ วัว ควาย ได้ นอกจากนี้ ช่วยให้มี เห็ด พืชผักป่าซึ่งเป็นอาหารของครัวเรือนและยังเชื่อว่าไฟฟ้าที่เกิดขึ้นไม่รุนแรงพอที่จะทำลายป่าไม้ ต้นไม้ใหญ่ ซึ่งมีความสอดคล้องและการศึกษาของ สมเกียรติ กาติบ (2542) ทำการศึกษา การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการป้องกันและควบคุมไฟฟ้า ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ภูมิศึกษาตำบลอ่างทอง อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา จากผลการศึกษา พบว่า ความรู้ความเข้าใจ และการได้รับข่าวสารของประชาชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีความรู้ความเข้าใจเรื่องไฟฟ้าอยู่ในระดับปานกลาง ประชาชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจเรื่องไฟฟ้าอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกับการศึกษาของวีระยุทธ กุลพรพันธุ์ และคณะ (2543) ทำการศึกษาเรื่องทัศนคติและความคิดเห็นของประชาชน เกี่ยวกับปัญหาไฟฟ้า ในเขตพื้นที่จังหวัดกาญจนบุรี ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ในพื้นที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและการศึกษาค่ำ อาชีพส่วนใหญ่คือ เกษตรกรรม อันมีส่วนเกี่ยวข้องกับปัญหาไฟฟ้า

เนื่องจากการสำรวจสาเหตุของไฟป่า นั้น เกิดจากการหาของป่าเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ เผาไร่ และการล่าสัตว์ ตามลำดับ

อีกทั้งการมีส่วนร่วมการปฏิบัติในการควบคุมและป้องกันไฟป่าของประชาชนทั่วไป การมีส่วนร่วมในด้านผลประโยชน์ พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง กิจกรรมดังกล่าวจึงยากแก่การขอความร่วมมือกับชาวบ้านเพราะเป็นกิจกรรมที่ต้องปฏิบัติตลอดทั้งกลางวันและกลางคืน รวมทั้งเป็นกิจกรรมที่เสี่ยงอันตรายทางหน่วยงานไฟป่าไม่มีงบประมาณในการจ้าง สอดคล้องกับ การศึกษา ชีระพงษ์ สุวรรณพัฒน์ (2543) เรื่องความความมือในการป้องกันไฟป่าของราษฎรบ้านรำเปิง พบว่า การที่ชุมชนจะเข้ามามีส่วนร่วมกับกิจกรรมใดๆ ก็ตาม ย่อมหมายถึงชุมชนนั้นจะมีส่วนได้ส่วนเสีย หรือมีผลประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่ง แต่ก็มีชาวบ้านบางกลุ่มเห็นว่าไฟป่ายังมีประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตกับ เช่นเดียวกับ เฉลิมพล กันทาเดช (2548) ในศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการควบคุมไฟป่าบ้านงาแมง ตำบลแม่สาบ โดยเฉพาะในประเด็นความรู้ที่ได้จากการศึกษา พบว่าชาวบ้านไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับการควบคุมไฟป่ามากนัก เนื่องจากกิจกรรมบางอย่างต้องใช้เวลาดูตามและไม่มีค่าตอบแทน อีกประเด็นหนึ่งพบว่า ชาวบ้านบางส่วนมีความคิดเห็นว่าไฟมีผลดีต่อการทำให้ เห็ดงอก หรือหน่อไม้ขึ้น จึงไม่เห็นความสำคัญกิจกรรมควบคุมไฟป่า จะเห็นได้ว่าจากการศึกษาวิจัยในแต่ละพื้นที่นั้นมีข้อมูลความคิดเห็นของประชาชนที่แตกต่างกัน เพราะขึ้นอยู่กับปัจจัยทางด้านต่างๆ ของแต่ละพื้นที่

กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการควบคุมและป้องกันไฟป่า โดยแนวคิด ทฤษฎีของการมีส่วนร่วมที่ชุมชน ต้องมีอุดมการณ์ มีผู้นำเข้มแข็ง ในการที่จะทำกิจกรรมสาธารณะร่วมกันนั้น จากการศึกษาพบว่าในประชาชนบ้านใหม่สันคะยอมมีส่วนร่วมในกิจกรรมดังกล่าว น้อย ไม่ว่าจะเป็นขั้นตอนใดก็ตาม เพราะประชาชน ขาดความรู้ความเข้าใจ ขาดจิตสำนึก ในประโยชน์สาธารณะดังกล่าว ชาวบ้านคิดว่าเป็นหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐที่จะต้องดูแล ถึงแม้ว่าทุกๆ ปี ทั้งในวันสำคัญๆ ต่างๆ จะมีการประชุม ชี้แจงชาวบ้าน แต่ส่วนใหญ่ยังไม่ได้ให้ความร่วมมือเท่าที่ควร กอรปกับชาวบ้านที่เป็นหัวหน้าครัวเรือน บางส่วนออกไปทำงานรับจ้างนอกหมู่บ้าน คงเหลือเป็นส่วนน้อยที่มาร่วมกิจกรรม อาทิ เช่น การทำแนวกันไฟ การเป็นอาสาสมัคร การหาข่าวไฟป่า การดับไฟป่า ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ จันทนา นามเทพ (2542) ได้ศึกษาพฤติกรรมที่มีผลต่อการควบคุมไฟป่าของประชาชนในพื้นที่แนวกันชนของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้งโดยใช้ตัวแปรต่างๆ ได้แก่ปัจจัยส่วนบุคคล อายุ ชาติพันธุ์ การศึกษา อาชีพ รายได้ พื้นที่ถือครอง จำนวนแรงงานในครัวเรือน ปัจจัยกระตุ้นได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับเรื่องไฟป่า ทศนคติเกี่ยวกับเรื่องไฟป่า การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องไฟป่าประสบการณ์ที่ได้รับเกี่ยวกับเรื่องไฟป่าจากผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมในการควบคุมไฟป่าอยู่ในระดับปานกลาง โดยกลุ่มประชาชนทั่วไปจะมีพฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลาง แต่กลุ่มผู้นำชุมชนจะมีระดับพฤติกรรมอยู่ในระดับสูง กลุ่มผู้นำชุมชนมีคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมสูงกว่ากลุ่มประชาชนทั่วไปอย่างมีนัยสำคัญ

ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.01 ส่วนปัจจัยที่มีผลต่อระดับพฤติกรรม ได้แก่ การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับไฟฟ้า สถานภาพทางสังคม และการศึกษา โดยส่งผลกระทบในด้านบวก ต่อระดับพฤติกรรมขณะที่จำนวนแรงงานในครัวเรือน ก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลกระทบในด้านลบต่อระดับพฤติกรรม

วิถีชีวิต วัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อ ของกลุ่มชาวบ้านอายุประมาณ 40 ปีขึ้นไป ยังมีวิถีชีวิตที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลง ยังคงดำรงไว้ซึ่งวิถีชีวิตแบบดั้งเดิมตามวัฒนธรรม ประเพณีและความเชื่อของชุมชน ยังคงอาชีพในการเก็บของป่า ซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดไฟฟ้าขึ้นได้ แต่อย่างไรก็ตาม จำนวนชาวบ้านเหล่านี้ก็มีจำนวนลดน้อยลง อีกทั้งเป็นผลจากอายุที่มากขึ้น ความพร้อมของร่างกายที่ไม่สามารถทำกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างเหมือนเช่นเดิม ผลเหล่านี้ก็ทำให้เหตุการณ์ไฟป่าลด

น้อยลง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษา สันฐิตา กาญจนพันธุ์ (2540) ได้ศึกษาความร่วมมือในการจัดการป่าระหว่างรัฐกับวัด : กรณีป่าชุมชนวัดพระธาตุคอกยอจอมแจ้ง โดยศึกษาพบว่า ชาวบ้านได้รับประโยชน์ จากทรัพยากรป่าไม้ในลักษณะต่างๆ ซึ่งมีผลต่อการดำรงชีวิตของชาวบ้านเป็นอย่างมากชาวบ้านมีการจัดการใช้ประโยชน์จากการใช้ทรัพยากรป่าไม้โดยอาศัยภูมิปัญญาท้องถิ่น ซึ่งได้รับการถ่ายทอดมาอย่างมากมายจากบรรพบุรุษ และความเชื่อ พิธีกรรมซึ่งออกมาในลักษณะความสัมพันธ์ของคนที่ต้องพึ่งพาอาศัยป่าในการดำรงชีวิต และการศึกษาเกี่ยวกับการควบคุมและป้องกันไฟป่าในนั้นของ

นักการเมืองท้องถิ่นเข้ามามีบทบาทในกิจกรรมควบคุม และป้องกันไฟป่าอยู่บ้าง เพื่อประโยชน์ในทางการเมืองของกลุ่ม ทำให้ประชาชนไม่มีส่วนร่วมอย่างจริงจัง เกิดความเข้าใจว่าเมื่อได้รับเลือกมาจากชาวบ้านแล้ว ควรจะต้องทำหน้าที่ สร้างผลงาน ปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ แทนชาวบ้าน

นอกจากนี้ ปัญหาแรงงานต่างด้าว ที่เข้ามารับจ้างทำงานในไร่ นา สวน รีสอร์ท หรือทำกิจกรรมต่างๆ ของชุมชน มีส่วนทำให้เกิดไฟฟ้าเพิ่มมากขึ้น ไม่มีส่วนร่วมอย่างจริงจัง และการที่ชาวบ้านได้รับโอกาสด้านการศึกษาในระดับที่สูงกว่าเดิม เป็นสาเหตุสำคัญ ที่ชาวบ้านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับไฟป่ามากขึ้น และเลือกที่จะนำไปปฏิบัติให้สอดคล้องกับความเป็นอยู่ในวิถีชีวิตในปัจจุบัน มีโอกาสที่จะเลือกอาชีพรองรับหลากหลายมากขึ้น โดยหลีกเลี่ยงการ ประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ป่า ไม่พึ่งพิงทรัพยากรใน ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในการประกอบอาชีพ และเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ไฟป่าลดน้อยลง รวมถึงนโยบาย ในการกำหนดพื้นที่ทำกินไม่ให้ขยายวงกว้างลุกล้ำเข้าไปในพื้นที่ป่าสงวนหรือเขตพื้นที่ป่าอุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ- ปุย นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงด้านวิถีการดำเนินชีวิต ทั้งทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ ของชาวบ้าน ให้สอดคล้องกับข้อบังคับที่กำหนดขึ้นถึงแม้ชาวบ้านจะเปลี่ยนแปลงอาชีพจากทำไร่ทำสวน เข้าสู่การขายแรงงานให้กับภาคอุตสาหกรรม แต่ก็ทำให้การบุกรุกพื้นที่ป่าและเหตุการณ์ไฟป่าลดน้อยลง

5.4 ประโยชน์ที่ได้รับ

5.4.1 ทำให้ทราบถึงความคิดเห็น ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับไฟฟ้าของประชาชน ทั้งการควบคุมป้องกันไฟฟ้า บ้านใหม่สันคะยอม ตำบลบ้านปง อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่

5.4.2 ทำให้ทราบถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการควบคุมและป้องกันไฟฟ้า บ้านใหม่สันคะยอม ตำบลบ้านปง อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่

5.4.3 ทำให้ทราบถึงปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการควบคุมและป้องกันไฟฟ้า บ้านใหม่สันคะยอม ตำบลบ้านปง อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่

5.4.4 เป็นแนวทางวิธีการประสานความมือนหน่วยงานภาครัฐ และเอกชน ร่วมดำเนินการจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อมในทุกด้าน ให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม และส่วนรวม

5.5 ข้อเสนอแนะ

5.5.1 ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

1. ในการขอความร่วมมือจากชุมชน ภาครัฐควรจัดงบประมาณเบี้ยเลี้ยง ค่าตอบแทนให้ชาวบ้าน โดยจัดให้เพียงพอและเหมาะสมกับการเสียสละเวลาในการประกอบอาชีพหลักของตนเองมาช่วยปกป้อง ให้ปลอดภัยจากไฟฟ้า
2. เมื่อจัดโครงการหรือการจัดตั้งมวลชนจัดตั้ง/กลุ่มต่างๆในตำบลที่เป็นประโยชน์ต่อการควบคุมและป้องกันไฟฟ้า ผู้บริหาร และผู้นำท้องถิ่นควรมีติดตามผลและสนับสนุนงบประมาณให้เพียงพอต่อการดำเนินงาน
3. เจ้าหน้าที่ภาครัฐควรดูแลในเรื่องของการควบคุมดูแลแรงงานต่างด้าวพร้อมกัน ให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับไฟฟ้าเช่นเดียวกับชาวบ้านในชุมชน อีกทั้งควรปราบปรามในเรื่องของผู้ที่บุกรุกป่า ที่เป็นต้นเหตุของการเกิดไฟฟ้า

5.5.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาต่อไป

1. ควรศึกษาปัญหาอุปสรรคของผู้บริหารและผู้นำท้องถิ่น เกี่ยวนโยบายในการควบคุมและป้องกันไฟฟ้า
2. การศึกษาการมีส่วนร่วมของแรงงานต่างด้าวในการควบคุมและป้องกันไฟฟ้า